

Sygn. akt: I 1 C 74/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko A. M. (1)

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł pozew przeciwko A. M. (1) o zapłatę kwoty 884,66 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. Powód wskazał, że w dniu 27 lutego 2004 r. strony zawarły umowę nr (...) sprzedaży energii elektrycznej oraz że w dniu 4 grudnia 2013 r. pracownicy powoda przeprowadzili kontrole układu pomiarowo-rozliczeniowego mierzącego zużycie energii elektrycznej w mieszkaniu pozwanej, w wyniku której, zgodnie z protokołem, stwierdzono manipulacje przy układzie pomiarowo-rozliczeniowym w postaci uszkodzonej uszczelki z lewej strony licznika na wysokości tarczy. Powód wskazał również, że w toku dalszych czynności zlecono wykonanie ekspertyzy nr 115/G./2013, która potwierdziła nielegalny pobór energii elektrycznej polegający na ingerencji w układ pomiarowo-rozliczeniowy, która skutkowałą zmniejszeniem lub brakiem naliczania na okres zatrzymania wirnika zużycia energii elektrycznej przez układ pomiarowy. Powód wskazał, że w związku z powyższym w dniu 23 grudnia 2013 r. wystawił notę obciążeniową nr (...) na kwotę 884,66 zł.

(pozew - k. 12-13)

Po odnalezieniu pozwanej przez kuratora sądowego ustanowionego w sprawie pozwana złożyła odpowiedź na pozew i wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, iż faktycznie zawierała z powodem umowę, jednakże zaprzeczyła by kiedykolwiek dokonywała ingerencji w układ pomiarowy licznika. Osoby dokonujące odczytów nigdy nie kwestionowały stanu licznika i nie stwierdzały zarysowań, które wskazane są w ekspertyzie. Pozwana nie była właścicielem mieszkania w dniu kontroli, gdyż sprzedała je 16 października 2013 r. I. i J. M., którzy użytkowali od listopada ten lokal i pozwana nie miała wpływu na stan licznika.

(odpowiedź na pozew – k. 122-123)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 stycznia 2005 r. A. M. (1) zawarła z (...) S.A. umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych nr (...) dotyczącą lokalu przy ul. (...) w G. na czas nieokreślony. W §2 ust. 3 umowy wskazano, że układ pomiarowy składający się z licznika energii czynnej jest zainstalowany w mieszkaniu. W §2 ust. 4 umowy wskazano, że w dniu objęcia lokalu odbiorca stwierdza zainstalowanie licznika energii czynnej o nr (...) oraz że licznik jest w stanie zewnętrznym nieuszkodzonym i posiada nienaruszone plomby legalizacyjne (...) Miar oraz nienaruszone plomby przedsiębiorstwa energetycznego założone na osłonie zacisków licznika i zabezpieczeniu przedlicznikowym.

(niesporne, nadto umowa - k. 36-36v)

A. M. (1) nie była obecna przy montażu w/w licznika energii czynnej i nie otrzymała żadnego dokumentu dotyczącego stanu zainstalowanego licznika oraz sposobu jego oplombowania.

W dniu 16 października 2013 r. A. M. (2), córka pozwanej, która była właścicielka lokalu w którym wspólnie zamieszkiwała z matką dokonała sprzedaży lokalu na rzecz I. i J. M., zaś w dniu 30 listopada 2013 r. nastąpiło przekazanie mieszkania kupującym.

(dowód : umowa (...), protokół k. 128)

W dniu 4 grudnia 2013 r. J. J. i W. G. - upoważnieni przedstawiciele (...) S.A. – przeprowadzili kontrolę układu pomiarowo-rozliczeniowego mierzącego zużycie energii elektrycznej w lokalu przy ul. (...) w G.. W wyniku kontroli licznika o nr fabrycznym (...), wyprodukowanym w 1979 r. i legalizowanym w 1994 r., stwierdzono uszkodzenie uszczelki z lewej strony licznika na wysokości tarczy licznikowej oraz widoczne rysy na metalowej obudowie z lewej strony. : brak lewej plomby legalizacyjnej, plombę prawą obcego pochodzenia, luźną obudowę licznika oraz ślady odkręcania śrubek przy plombach legalizacyjnych. Licznik wymieniono i zabezpieczono w torbie depozytowej w obecności I. M..

(niesporne, nadto: upoważnienie do przeprowadzenia kontroli – k. 22, protokół kontroli z załącznikiem szczegółowym – k. 23-25)

Zdjęty licznik energii elektrycznej o nr fabrycznym (...) został poddany ekspertyzie mechanoskopijnej i metrologicznej wykonanej w dniu 16 grudnia 2013 r. w Laboratorium (...) sp. z o.o. w K.. W wyniku przeprowadzonej ekspertyzy stwierdzono:

- ślady na uszczelce świadczą o ingerencji osób trzecich, p poprzez wsuwanie do wnętrza licznika elementu hamującego,
- ślady na wirniku świadczą o jego wstrzymywaniu przez osoby trzecie za pomocą elementu hamującego wsuwanego do wnętrza licznika,
- wstrzymywanie ruchu obrotowego wirnika skutkuje zmniejszeniem lub brakiem naliczania na okres zatrzymania wirnika, zużycia energii elektrycznej przez układ pomiarowy.

(niesporne, nadto ekspertyza – k. 26-35)

W dniu 24 grudnia 2013 r. (...) S.A. wystawiła A. M. (1) notę obciążeniową nr (...)/ (...)/1 z tytułu nielegalnego pobierania energii elektrycznej poprzez ingerencję w układ pomiarowo-rozliczeniowy na kwotę 884,66 zł z terminem płatności na dzień 7 stycznia 2014 r.

(dowody: wyliczenie należności z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej – k. 41, nota obciążeniowa – k. 42)

Pismem z dnia 8 sierpnia 2014 r. (...) S.A. w G. wezwała A. M. (1) do zapłaty na adres pod którym nie zamieszkiwała.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a nadto ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanej zapłaty kwoty 884,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi i powoływał się na łączącą strony umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych oraz na stwierdzony w wyniku przeprowadzonej kontroli fakt nielegalnego poboru energii przez pozwaną polegającego na ingerencji w układ pomiarowo-rozliczeniowy w celu zmniejszenia naliczania zużycia energii elektrycznej. Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.), zgodnie z którym w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy (...) opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności.

Między stronami bezspornym było, że łączyła je umowa sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług przesyłowych zawarta w dniu 27 stycznia 2005 r., jak również to, że w wyniku przeprowadzonej w dniu 4 grudnia 2013 r. kontroli stwierdzono ingerencje w licznik energii mierzącego pobór energii elektrycznej w mieszkaniu pozwanej polegający na wstrzymywaniu ruchu obrotowego wirnika oraz śladów na korpusie i wirniku licznika powstałych wskutek manipulacji za pomocą elementu hamującego wsuwanego do wnętrza od spodu. Pozwana nie kwestionowała stwierdzonych przez powoda uszkodzeń licznika, zarzucała natomiast, że powód nie wykazał, że nielegalny pobór energii był spowodowany działaniem pozwanej, gdyż kontrola dokonana została już po sprzedaży przez jej córkę mieszkania, a więc nie mogła ona nim dysponować przez pewien czas oraz licznik ten został przekazany jako kontynuacja w 2005 r. i nie był on wówczas nowy, w związku z czym do ingerencji w jego stan mogło dojść wcześniej, zwłaszcza że pozwana nie otrzymała od powoda żadnego potwierdzenia stanu zamontowanego licznika, ani informacji o sposobie jego oplombowania.

W pierwszej kolejności wskazać wobec powyższego należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami to użytkownik lokalu (również lokalu w budynku wielolokalowym) zobowiązany jest do utrzymywania właściwych warunków użytkowania urządzeń do pomiaru zużycia energii elektrycznej oraz do niezwłocznego informowania dostawcy energii elektrycznej o ich uszkodzeniu (§18 ust. 2 pkt 5 ww. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych; Dz. U. z 1999 r., Nr 74, poz. 836, ze zm.). Tak więc to na pozwanej jako na użytkowniku lokalu i odbiorcy energii elektrycznej, a nie na powodzie, spoczywa obowiązek zapewnienia właściwych zabezpieczeń urządzenia pomiarowego znajdującego się również poza jej lokalem mieszkalnym. Brak jest więc podstaw w obowiązującym stanie prawnym do obciążania powoda jako dostawcy energii elektrycznej odpowiedzialnością za należyte zabezpieczenie licznika energii przed działaniem i dostępem osób trzecich.

W dalszej kolejności wskazać należy, że to na pozwanej, a nie na powodzie, spoczywał - zgodnie z art. 6 k.c. - obowiązek wykazania, że ingerencji w substancję licznika dokonała nie pozwana, lecz osoba trzecia, za którą pozwana nie ponosi odpowiedzialności. To pozwana bowiem z faktu tego wywodziła skutki prawne w postaci zwolnienia jej z odpowiedzialności za nielegalny pobór energii oraz z obowiązku uiszczenia na rzecz powoda opłaty z tego tytułu (art. 57 ust. 1 pkt 1 prawa energetycznego). Pozwana obowiązkowi tego jednakże nie dopełniła, gdyż nie wskazała osoby ponoszącej wyłączną winę za dokonaną ingerencję w układ pomiarowo-rozliczeniowy, ani nie przedstawiła dowodów umożliwiających ustalenie takiej osoby.

Powyższe zarzuty pozwanej dotyczące niewykazania przez powoda, iż nielegalny pobór energii był spowodowany działaniem pozwanej, uznać należało więc za chybione.

Za zasadny jednakże należało uznać inny zarzut pozwanej - dotyczący stanu spornego licznika w momencie jego zamontowania w 2005 r. W ocenie Sądu to powód z kolei nie wykazał, że zamontowany w 2005 r. licznik energii elektrycznej o numerze wskazanym w treści umowy z dnia 8 grudnia 2005 r., tj. o nr (...), został zamontowany w stanie nieuszkodzonym i był odpowiednio oplombowany oraz, że był to ten sam licznik, który został zdjęty podczas kontroli o nr (...). Jak wynika z protokołu kontroli licznik ten był legalizowany w 1994 r., natomiast nie przedstawiono żadnego dokumentu potwierdzającego, że taka legalizacja w ogóle miała miejsce oraz – co istotne – jakie czynności w ramach tej legalizacji zostały przeprowadzone na liczniku (jak np. dokręcenie obluzowanych śrub, założenie nowych plomb) i w jakim stanie licznik została przekazany pozwanej (brak np. protokołu przekazania licznika pozwanej). Ponadto należy zwrócić uwagę, że wskazany w umowie nr licznika przejętego w 2005 r. – (...) – jest inny niż numer licznika, którego dotyczyła kontrola przeprowadzona w dniu 4 grudnia 2013 r. i który został wskazany w załączniku szczegółowym do protokołu kontroli, tj. numer (...). Powód nie wykazał przy tym, aby numery wskazane w umowie i w załączniku do protokołu kontroli dotyczyły tego samego licznika, a zatem uznać należy, że kontroli został poddany inny licznik niż licznik zamontowany i mierzący pobór energii u pozwanej na podstawie umowy z dnia 8 grudnia 2005 r. Nie można wobec tego uznać, że przywoływany przez powoda zapis § 2 ust. 4 umowy z dnia 8 grudnia 2005 r. (dotyczący stwierdzenia przez odbiorcę – pozwaną zainstalowania licznika energii w stanie zewnętrznym nieuszkodzonym i posiadającym nienaruszone plomby legalizacyjne) stanowi dowód na okoliczność stanu licznika będącego przedmiotem niniejszego sporu w dniu jego zamontowania.

Zdaniem Sądu w sytuacji, gdy powód nie wykazał, w jakim stanie przekazał pozwanej licznik energii elektrycznej na podstawie umowy z dnia 27 lutego 2005 r. (a nadto nie wykazał, że ten właśnie licznik o nr (...) był przedmiotem kontroli z dnia 4 grudnia 2013 r.), brak jest podstaw do obciążania pozwanej odpowiedzialnością za uszkodzenie tego licznika i ingerencję w jego stan, a tym samym brak jest podstaw do obciążania pozwanej należnościami za nielegalny pobór energii elektrycznej dochodzonymi w niniejszej sprawie. Z tego też względu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podsumowując powyższe rozważania i uznając powództwo za niezasadne Sąd w pkt. I sentencji na podstawie art. 6 k.c. a contrario oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. kosztami procesu obciążył powoda jako stronę przegrywającą proces..